

Ostar bestir og ódýrastir
í verslun
Einars Arnasonar

Vísir

Föt og Fataefni Hálstau og
Slaufur mesta
úrval. Föt saumuð og afgreidd á 12-14 tímum
Hvergi ódýrari en í „**DAGSBRÚN**“ Sími 142.

Kemur venjulega út kl. 12 alla virka daga.
Afgr. i suðurenda á Hótel Ísl. 11¹/₂ 3 og 5-7

25 blöð frá 28. ág. kosta: Á skrifst. 50 a.
Send út um land 60 au. — Einst. blöð 3 a.

Skrifstofa í Pósthússtræti 14A, Venju-
lega opin kl. 8—10, 2—4 og 6—8.

Langbesti augl. staður í bænum. Augl.
sje skilað fyrir kl. 3 daginn fyrir birtingu

Miðv.d. 11. sept. 1912.

Háflöð kl. 5,21' árd. og 5,40' sídd.
Háfjara hjer um bil 6 st. 12' síðar.

Afmæli.

Bjarni Jónsson kennari. **50 ára.**
Frú Rósa Þórarinsdóttir

Á morgun.

Póstar.

Sterling kemur frá útlöndum.
Ingólfur kemur frá Borgarnesi.
Perwie kemur úr strandferð.

Veðráttá í dag.

	Löftvog	Hiti	Árt	Vind hraði	Veðurlag
Vestm.e.	770,0	8,0		0	Skýað
Rvík.	768,3	9,5		0	Alsk.
Ísaf.	766,0	10,5	S	5	Skýað
Akureyri	766,3	10,5	S	6	Skýað
Grímsst.	735,0	7,5	SV	3	Skýað
Seyðisf.	767,7	10,5		0	Skýað
Þórshöfn	771,3	4,7		0	Skýað

Stúdent

óskast til heimiliskenslu frá okt-
óberbyrjun til aprílloka á ágætu
heimili í sveit (nærlandis). Nán-
ari upplýsingar hjá ritstj.

SAMKOMUR

K. F. U. K. tekur upp úr garði
fjel. fimtud. næstk., ef veður leyfir.

Likkisturnar viðurkendu, ódýru, fást
ávalt tilbúnar á Hverfis-
götu 6.—Sími 93.—HELGI og EINAR.

Úr bænum.

Umboðsmaður Arnarstapa og
Skógarstrandar-umboðs er skipaður
Magnús Blöndal hreppstjóri í Stykk-
ishólmi.

Dr. Helgi Pjeturss er nýkom-
inn heim úr rannsóknarferð austur
í Hreppum og Rangárþingi.

»Sterling« fór frá Þórshöfn í
Færeyum síðdegis í gær. Kemur
hingað varla fyr en á föstudags-
morgun.

Silfurbrúðkaup hjeldu þau
Franz Siemens fyrv. sýslum. og frú
hans nýlega.

»Forsteck«, norskt skip, sent af
miljónafjelaginu til að sækja fisk
vestur á Patreksfjörð, kom í nótt.
Með því kom Þóra Björnsdóttir sýl-
mannsfrú og konsúll Pjetur Ólaf-
son.

Raddir almennings.

Skemdir af tjöru.

Þegar jeg í morgun kom inn
í hús nokkurt nálægt Austur-
stræti, varð mjer starsýnt á gólf
og tröppur; þau voru öll með
tjöruleksum og koltjörulyktina
lagði um allt húsið. Húsmódir-

Rýmingarsalan í „Dagsbrún“

**heldur áfram. Þar fæst margt gott með litlu verði, sumt með
og sumt undir innkaupsverði, og úr miklu að velja.**

HOTEL REYKJAVÍK

Vel æfður

HLJÓDFÆRAFLOKKUR

spilar í kveld, **Miðvikudag**, undir stjórn herra P. Bernburgs.
A. V. Pantíð borð í tíma!
Sími 170.

in veitti því eftirtekt, að jeg varð
hissa, og mælti: »Já, er ekki
ósköp að sjá gólfin hjer? En
lyktin! Þetta hefst af bölvadri
koltjörinni, sem borð er ofan í
Austurstræti.«

»En það er mönnum sjálfum
um að kenna, að þeir ganga út
á götuna, sem þeim er bannað,«
mælti jeg.

Þá gall húsbóndinn fram í:
»Nei, það er alls ekki af því.
Ef þjer gangið eftir Austurstræti,
munið þjer sjá, að allar gang-
stjettir eru útataðar af koltjörü,
því mönnum, sem bera kol-
tjöruleksum, er skipað af fara
gangstjettirnar. Af könnunum
lekur niður, svo sem von er,
þar sem þeim er dyfið ofan í
heita tjöruna og þær eru allar
löðrandi að utan af henni. Svo
berst bölvuð tjaran á fótunum á
hverjum þeim, sem um götuna
ganga, inn í húsin.«

Skömmu síðar var mjer gengið
upp á Hverfisgötu, og gaf mjer
þá á að líta: Koltjöruslóðin ligg-
ur þar inn allar götur, og fleiri
en einn í húsunum þar nærlandis
kvörtuðu sáran undan skemdum
á teppum og gólfbúnaði, sem
þeir höfðu orðið fyrir, og er það
von, að menn verði sárir út úr
slíku. En hvar er nú heilbrigðis-
stjórnin? Eða veit hann ekki, að
hann á að líta eftir götur bæar-
ins og sjá um, að þær sjeu sem
fljótast þrífna, ef þær atast? og
koltjara er alls ekki betri en marg-
ur annar óþrífnaður, er hún berst
inn í hús manna, nema verri sje.

10/9 '12.

Bæarbúi.

Kjöflutningur

til Englands.

Fjelag eitt í Lundúnum hefur leit-
að samninga við Sláturfjelag Suð-

urlands um kaup á 200 þúsund
pundum af nýju sauðakjöti, fyrsta
flokks (þ. e. kjöt af dilkum, vetur-
gömlu fje og sauðum).

Er í ráði, að fjelagið sendi hing-
að skip í haust með kælrúmi til
þess að taka við kjötinu. — Verð
er ákveðið 24 aura fyrir pund, og
er það sama verðið, sem kjötið er
selt fyrir til neyslu hjer í bænum.

Ef sala þessi kemst í kring þá
má telja það mikilvæga nýjung í
verslunar- og búnaðarsögu lands-
ins. Er þar með stigið verulegt
spor í áttina til þess að beina vöru
landsmanna á rjettan markað. Fer
varla hjá því, að kjötið stígi mjög
í verði þegar Englendingar læra að
meta það.

Chr. B. Eyólfsson hefur verið
milligöngumaður um þessa samn-
inga.

Ingólfur.

Frá útlöndum.

Örlagaprunginn spádómur.

Í Kalkutta á Indlandi hefur í
sumar fallið dómur í mjög ein-
kennilegu máli, sem hefur vakið
afarmikla eftirtekt á Indlandi, þar
sem ýmsir halda því fram, að
hjer sje um bein svik að ræða,
en þeir, sem eru blindir forlaga-
trúar—og svo er um marga Ind-
verja—segja, að alt sje fyrirfram
ákveðið, og að það, sem skeð
hefur, hafi hlotið að ske.

Svo bar til fyrir hjer um bil
6 árum, að vellauðug ungrú
nokkur, að nafni Orne, auglýsti í
dagblaði í Lundúnum eftir lags-
mey. Hún ætlaði sem sje að
takast langa ferð á hendur og
vantaði ferðafjelaga. Meðal um-
sækjenda var hershöfðingjadóttir,

ungrú Stephenson, fátæk stúlka
og skyldmennalaus, og var hún
tekin.

Þessar tvær stúlkur urðu brátt
góðir vinir, og vináttan varð svo
innileg, áður langt um leið, að
ungrú Orne stakk upp á því við
lagsmeyu sína, að þær skyldu
skoða sig sem frænkur, svo sam-
vera þeirra á ferðalaginu gæti
verið óþvingaðri.

Fyrir rúmi ári komu þessar
stúlkur til Indlands og fóru þá
af tómrí forvitni til frægs ind-
versks stjörnuspámanns og ljetu
hann spá fyrir sjer. Stjörnuspá-
maðurinn sagði ungrú Stephen-
son, að hún mundi áður en ár
væri liðið verða fyrir mjög þung-
bærri sorg, en svo myndi hún
erfa ógrynni fjár. Aftur sagði
spámaðurinn ungrú Orne, sem
var einkar heilsugóð og kát, að
hún myndi deya í níunda mán-
uði þessa árs milli hins 15. og
25. (sept).

Ungrú Orne henti mjög gaman
að spá þessari, og til þess að
gera þennan atburð en minnis-
stæðari, samdi hún þegar erfða-
skrá sína og gerði þar ungrú
Stephenson að einkaerfingja sín-
um, og sagði svo vinum sínum
og kunningum frá þessu og hló
dált að. Þetta barst þá og til
eyrna gamals unnusta hennar,
sem var enskur læknir, og tók
hann sig þá til ásamt nákomn-
ustu ættingjum ungrú Orne að
reyna að gera ungrú Stephenson
tortryggilega, og hafði það þann
árangur, að hún ákvað að skilja
við vinkonu sína þar til 25. sept.
Stúlkurnar ljetu þá líka báðar
gæta sín vandlega til þess að
þóknast ættingjum ungrú Orne.
Gisti ungrú Orne nú á ágætu
heilsuhæli, en ungrú Stephenson
fór til læknis nokkurs og hjelt
þar til í herbergi hjá frú hans og
12 ára gamalli dóttur.

Ungrú Orne leið ágætlega og
festi hún enga trú á spánni, en
þótti það eitt að, að hún þurfti
að vera svo lengi án vinkonu
sinnar, og á hverjum morgni frá
15. til 25. sept. sendi hún ungrú
Stephenson símskeyti, sem ætíð
hljóðaði eins: »Ágæt líðan.«

Niðurl.